

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
HATYAI UNIVERSITY

สัจนิยมมหัศจรรย์กับการนำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉินในละครแนวการแพทย์ไทย เรื่อง รักฉุกเฉินนายฉุกเฉิน

Magical Realism and the Representation of Emergency Physicians' Lives in Thai Medical Drama My Ambulance

ธงชัย แสงเจีย^{1*}

Thongchai Sea-Chia^{1*}

¹ อาจารย์, สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

¹ Lecturer, Department of Thai for Career, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Pathom Rajabhat University

*Corresponding author, E-mail: thongchia@webmail.npru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การนำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉินผ่านการนำเสนอเรื่องแบบสัจนิยมมหัศจรรย์ในละครแนวการแพทย์เรื่อง รักฉุกเฉินนายฉุกเฉิน ผลการศึกษาพบว่า ละครเรื่องนี้นำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉิน 2 ลักษณะ ได้แก่ ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การทำงานของแพทย์ฉุกเฉิน และการพัฒนาความสัมพันธ์ของแพทย์ฉุกเฉิน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สัจนิยมมหัศจรรย์มีความสำคัญต่อการนำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉินในฐานะที่เป็นมนุษย์ ขณะเดียวกันก็ชี้ชวนให้เห็นถึงปัญหาในวงการแพทย์ด้วย นับว่าเป็นการเปิดมุมมองในการทำความเข้าใจละครแนวการแพทย์ได้อย่างน่าสนใจ

คำสำคัญ: แพทย์ฉุกเฉิน, ละครแนวการแพทย์, สัจนิยมมหัศจรรย์

Abstract

The purpose of this article was to analyze how emergency physicians are portrayed by the use of magical realism in Thai medical drama My Ambulance. The result demonstrates the representation of emergency physicians in 2 ways: the disequilibrium between their personal and professional lives, and the growth of their relationship. Thus, magical realism plays a vital role in shedding light on the human being of emergency physicians' lives, and also highlighting issues within the medical field. The outcome of this article may broaden the scope of medical drama research.

Keywords: emergency physicians, medical drama, magical realism

บทนำ

ละครแนวการแพทย์ (Medical Drama) หมายถึง ละครที่เหตุการณ์ภายในเรื่องเกิดขึ้นในโรงพยาบาลเป็นหลัก และเหตุการณ์เหล่านั้นสัมพันธ์กับการพัฒนาเรื่องราวของตัวละครสำคัญซึ่งมักเป็นแพทย์ พยาบาล แพทย์ฝึกหัด หรือผู้ป่วย นอกจากนี้ ละครแนวการแพทย์ยังหมายถึงประเภทของละคร

ที่นำเสนอเรื่องราวที่ตัวละครสำคัญเข้าไปมีส่วนร่วมกับการปฏิบัติการณ์ทางการแพทย์ สัมพันธภาพเชิงวิชาชีพ หรือเหตุการณ์เร้าอารมณ์ (Rocchi, 2019) ละครแนวนี้นี้ได้รับความนิยมในหลาย ๆ ประเทศ เช่น เรื่อง *The Good Doctor* ของสหรัฐอเมริกา เรื่อง *Hospital Playlist* ของเกาหลีใต้ ในประเทศไทยก็มีละครแนวนี้นี้เช่นกัน เช่นเรื่อง *I See You พยาบาลพิเศษ เคสพิศวง* เรื่อง *Med in Love รักเธอคุณหมอฝึกหัด* เป็นต้น เรื่องราวในละครแนวการแพทย์ของไทยที่กล่าวถึงข้างต้นนั้น มีจุดเน้นร่วมกันที่การนำเสนอ สัมพันธภาพของตัวละครซึ่งเป็นบุคลากรทางการแพทย์กับตัวละครอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ละครแนวการแพทย์ของไทยเรื่องหนึ่งที่แม้จะนำเสนอเรื่องราวสัมพันธภาพของตัวละคร แต่ก็มีลักษณะบางประการที่แตกต่างไปจากละครที่กล่าวถึงข้างต้น คือเรื่อง *รักคุณจนตายคุณเณิน*

ละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักคุณจนตายคุณเณิน* ผลิตโดยความร่วมมือระหว่างบริษัท เดอะ วัน เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทนาดาวบางกอก จำกัด นอกจากนี้ยังได้รับความนิยมและกระแสจากภาควิชาชีพศาสตร์คุณเณิน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ในการควบคุมบทละครและเนื้อหาทางการแพทย์ตลอดการถ่ายทำ (ดนัย อังควัฒนวิทย์, 2563) เนื้อหาของละครเรื่องนี้ นำเสนอเรื่องราวของ “ทนายตะวัน” หญิงสาวที่มีพลังวิเศษในการเรียกคนรักให้มาหาผ่านตัวกลางใดก็ได้ กับ “หมอเป้ง” แพทย์คุณเณินในโรงพยาบาลแห่งหนึ่งซึ่งเป็นคนรักของทนายตะวัน จนกระทั่งในวันครบรอบการคบกัน 15 ปี ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มระเหิดระแหง ทนายตะวันเริ่มไม่แน่ใจแล้วว่าหมอเป้งจะดำเนินความสัมพันธ์ชีวิตรักของทั้งคู่ไปอย่างไร ขณะเดียวกัน พลังวิเศษของทนายตะวันก็กลับไปยังอยู่กับ “ฉลาม” นักศึกษาแพทย์ปี 6 ด้วย นั่นจึงทำให้เกิดเหตุการณ์วุ่นวายต่าง ๆ ตามมา ละครเรื่องนี้กำกับการแสดงโดย นฤเบศ ภูโน ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2562 และออกอากาศตอนสุดท้ายเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ในปีเดียวกัน

ในแง่กระแสตอบรับที่มีต่อละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักคุณจนตายคุณเณิน* พบว่า ละครเรื่องนี้ได้รับกระแสตอบรับชมออกอากาศแตกต่างกันระหว่างการออกอากาศทางโทรทัศน์และการออกอากาศผ่านสื่อออนไลน์ กล่าวคือ ละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศ 16 ตอน มีกระแสตอบรับเฉลี่ยอยู่ที่ 1.32 มีเพียงตอนสุดท้ายตอนเดียวที่ได้กระแสตอบรับไปถึง 2.0 ขณะที่ยอดรับชมทางสื่อออนไลน์ผ่าน LINE TV มีจำนวนรวมกว่า 189 ล้านครั้ง อีกทั้งการออกอากาศตอนสุดท้ายทำปรากฏการณ์ติดเทรนด์ทวิตเตอร์อันดับ 1 ของโลกในขณะฉาย (อรรณย์ หนองพล, 2562) นอกจากนี้ยังมีชื่อเข้าชิงรางวัลนาฏราช ครั้งที่ 11 หลายรางวัลด้วย มีผู้วิเคราะห์ไว้ว่า ความสำเร็จของละครแนวการแพทย์เรื่องนี้เกิดจากปัจจัย 5 ประการ ได้แก่ การสร้างความแตกต่างจากละครเรื่องอื่นด้วยแนวเรื่อง “โรแมนติก-แฟนตาซี” ที่มีหลากหลาย การใช้เพลงประกอบละครที่ได้รับกระแสตอบรับอย่างดี การคัดเลือกนักแสดงที่ลงตัว การออกอากาศทั้งทางโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ และการเข้าถึงคนดูทุกเพศทุกวัย (Marketingoops, 2562)

ลักษณะบางประการที่น่าสนใจในละครเรื่อง *รักคุณจนตายคุณเณิน* ซึ่งทำให้ละครเรื่องนี้แตกต่างจากละครแนวการแพทย์เรื่องอื่น ๆ คือ การผสมผสานความเป็นจินตนิมิต (Fantasy) เพื่อนำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละคร โดยผสมเข้ากับการนำเสนอภาพชีวิตของแพทย์คุณเณินในลักษณะที่เป็นสัจนิยม ทำให้ละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักคุณจนตายคุณเณิน* มีลักษณะการเล่าเรื่องแบบเดียวกับวรรณกรรมแนวสัจนิยมมหัศจรรย์ (Magical Realism) คือ มีการผสมผสานระหว่าง “ความเป็นจริง” และ “ความมหัศจรรย์” โดยไม่ได้ออกนอกกรอบของการนำเสนอเรื่อง และการใช้ฉากตามแบบสัจนิยม แต่อาจจะมีเหตุการณ์แปลกประหลาดหรือคาดไม่ถึงเกิดขึ้น (สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 2554) ลักษณะดังกล่าวทำให้ละครแนวการแพทย์เรื่องนี้แตกต่างไปจากละครแนวการแพทย์เรื่องอื่น ๆ เป็นอย่างมาก

เมื่อพิจารณางานวิจัยในประเทศไทย พบว่า มีการศึกษาละครแนวการแพทย์ของไทยอยู่บ้าง ดังเช่นบทความเรื่อง “เสียงจากศพ: อาชญากรรมกับการดัดแปลงใน *พดิดการณ์ที่ตาย*” (ธงชัย แซ่เจี๋ย, 2566ก) และบทความเรื่อง “เสียชีวิตเวลาสี่ทุ่มห้าสิบห้านาที: อาชญากรรมกับการดัดแปลงใน *ทริอาช*” (ธงชัย แซ่เจี๋ย, 2566ข) บทความทั้งสองเรื่องศึกษาละครแนวการแพทย์เรื่อง *พดิดการณ์ที่ตาย* และเรื่อง *ทริอาช* ซึ่งดัดแปลงมาจากนวนิยายชื่อเดียวกัน นวนิยายทั้งสองเรื่องเป็นผลงานของแฮมมอนด์ ความโดดเด่นที่ปรากฏร่วมกันในการดัดแปลงจากฉบับนวนิยายเป็นฉบับละครก็คือ อาชญากรรมที่เพิ่มเข้ามาในฉบับละคร ละครทั้งสองเรื่องนำเสนอภาพบุคลากรทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม อันสะท้อนวิพากษ์บุคลากรในโรงพยาบาลที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ขณะเดียวกัน ตัวบทละครฉบับดัดแปลงก็เป็นพื้นที่ให้นักแสดงและผู้ผลิตละครได้แสดงศักยภาพในอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงยาไอทีที่กำลังเติบโตด้วย

ส่วนงานวิจัยที่ศึกษาละครเรื่อง *รักจุดใจนายฉุกเฉิน* โดยตรง คือ บทความเรื่อง “กระบวนการสร้างสรรค์และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของละครโทรทัศน์เรื่อง *My Ambulance รักจุดใจนายฉุกเฉิน*” (ดาวิกา โฮร์เน่, 2564) ซึ่งเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกประกอบกับวิธีการสังเกตการณ์ เพื่อทำความเข้าใจมุมมองแนวคิดที่สะท้อนอยู่ในกระบวนการสร้างสรรค์ละครแนวการแพทย์เรื่องนี้ ทั้งในขั้นเตรียมการถ่ายทำ ขั้นการถ่ายทำ และขั้นตอนหลังการถ่ายทำ และละครพยายามจะสื่อสารไปถึงผู้ชมรวมถึงเพื่อทราบปัจจัยที่มีผลให้ละครเรื่องดังกล่าวประสบความสำเร็จ ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และปัจจัยด้านการแข่งขัน

งานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้น เป็นการศึกษาละครแนวการแพทย์ในประเด็นการดัดแปลงและสารที่นำเสนอ ส่วนงานวิจัยของ ดาวิกา โฮร์เน่ เป็นการศึกษาละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักจุดใจนายฉุกเฉิน* ในแง่การผลิตและผลตอบรับที่ทำให้ละครเรื่องนี้ประสบความสำเร็จ ยังไม่มีผู้ใดศึกษาละครแนวการแพทย์เรื่องนี้ในประเด็นการนำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉินผ่านการนำเสนอเรื่องแบบสัจนิยมมหัศจรรย์ นับว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจอย่างมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การนำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉินผ่านการนำเสนอเรื่องแบบสัจนิยมมหัศจรรย์ในละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักจุดใจนายฉุกเฉิน*

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ในสหรัฐอเมริกา ละครแนวการแพทย์ปรากฏสู่สาธารณชนบนหน้าจอโทรทัศน์เป็นครั้งแรกในช่วงทศวรรษ 1950 ละครเรื่องแรก คือ *City Hospital* ในระยะนี้ ละครแนวการแพทย์มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ป่วยที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วย การทำหน้าที่ของแพทย์และพยาบาล รวมไปถึงสภาพแวดล้อมในโรงพยาบาล โดยนำเสนอแบบสัจนิยมเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชม (Jacobs, 2001) ละครแนวนี้นได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงทศวรรษ ค.ศ. 1950 - 1980 ก่อนที่ในเวลาต่อมาจะมีพัฒนาการของการนำเสนอเนื้อหาที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเปลี่ยนจุดเน้นของเรื่องที่เล่าเป็นการเล่นชีวิตของแพทย์และพยาบาลในฐานะที่เป็นมนุษย์มากขึ้น มีการนำเสนอภาพชีวิตของบุคลากรทางการแพทย์ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ (Turow, 2010) ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นการผสมผสานความเป็นวิชาชีพ ในการทำงานกับอารมณ์ความรู้สึกในฐานะมนุษย์ ทำให้ละครแนวการแพทย์มีเนื้อหาสาระหลากหลายมากขึ้น ผู้ชมมีอารมณ์ความรู้สึก

ร่วมกับละครได้มากขึ้น ขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้ได้สำรวจตรวจสอบละครแนวนี้ด้วยมุมมองหรือทฤษฎีที่หลากหลายมากขึ้นด้วย

พัฒนาการก้าวต่อมาของละครแนวการแพทย์มุ่งเน้นให้ละครมีความถูกต้องเที่ยงตรงมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ไม่ละเลยความบันเทิงของผู้ชมด้วย ไม่ว่าจะเป็นการใช้เทคนิคการถ่ายภาพและอุปกรณ์ เช่น กล้องกันสั่น (Steadycam) เพื่อแช่ภาพฉากบางฉากในละคร การใช้บุคลากรทางการแพทย์เป็นส่วนหนึ่งของละครที่ถ่ายทำ รวมถึงการให้แพทย์ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายเขียนบท วิธีการเหล่านี้แม้จะเป็นรายละเอียดเล็กน้อย แต่ก็สร้างความสมจริงให้กับละครได้มาก ทั้งยังให้ความรู้ควบคู่กับความบันเทิงแก่ผู้ชมด้วย (Baer, 1996) กระทั่งหลังปี ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา ละครแนวนี้จึงได้ลดทอนความเป็น “วีรบุรุษ” ของตัวละครที่เป็นบุคลากรทางการแพทย์ลง มีการนำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์กับผู้ป่วย สถานการณ์เปราะบางที่บุคลากรทางการแพทย์พบในชีวิตประจำวัน หรือไม่ก็อาจเป็นเหตุการณ์ที่แพทย์ต้องตัดสินใจภายใต้กรอบศีลธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ทำให้ละครแนวการแพทย์นำเสนอความเป็นมนุษย์ของบุคลากรทางการแพทย์มากขึ้นกว่าเดิม ทั้งยังช่วยลดระยะห่างกับผู้ชมด้วย (Rocchi, 2019)

ในแง่ของการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับละครแนวการแพทย์สามารถทำได้หลายวิธี ในระยะแรกที่ละครประเภทนี้ถือกำเนิดขึ้น นักวิจัยพุ่งความสนใจไปที่บริบทแวดล้อมการผลิตละครแนวการแพทย์ ประเด็นและมุมมองที่ปรากฏเฉพาะในละครแนวการแพทย์จำนวนมาก และทำให้แตกต่างจากละครประเภทอื่น ๆ จนละครแนวนี้ก่อรูปขึ้นมาเป็นประเภทหนึ่งของละคร ยิ่งละครแนวการแพทย์มีคุณภาพ และความสร้างสรรค์มากขึ้น กอปรกับการแพร่หลายไปสู่สื่ออื่น ๆ ก็ยิ่งทำให้เกิดการศึกษาวิจัยเพิ่มขึ้นตามไปด้วย (Rocchi, 2019) ในช่วงเวลาไล่เลี่ยกัน มีนักวิชาการเสนอทศนะว่า การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับละครแนวการแพทย์ควรให้ความสนใจกับประเด็นเรื่องความหมายหรือสารที่ละครนำเสนอด้วย เนื่องจากละครแนวนี้มักปรากฏตัวละครแพทย์ซึ่งมีลักษณะเป็นสากล ทั้งยังมีเนื้อหาซับซ้อนและส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของคนในสังคมเป็นวงกว้าง (Grignaffini & Pozzato, 2007) โดยนัยนี้ ละครแนวการแพทย์จึงควรได้รับการสำรวจตรวจสอบและศึกษาวิจัยด้วยมุมมองที่แตกต่างหลากหลาย (Rocchi, 2019)

ในแง่หนึ่ง ละครแนวการแพทย์อาจศึกษาในมิติเพศภาวะและเพศวิถีได้ ดังที่ฟิลิปส์ (Philips, 2000) ได้แสดงให้เห็นพัฒนาการของการนำเสนอตัวละครแพทย์ว่า ในระยะแรก ๆ ละครแนวการแพทย์มักปรากฏเฉพาะแพทย์ที่เป็นเพศชาย และได้รับบทบาทเสมือนวีรบุรุษ แต่จากการศึกษาในระยะหลังพบว่า บทบาทดังกล่าวปรากฏทั้งแพทย์ที่เป็นเพศชายและเพศหญิง (Rocchi, 2019) ในอีกแง่หนึ่ง ละครแนวการแพทย์ยังสามารถศึกษาในเชิงสหวิทยาการผ่านแว่นวัฒนธรรมศึกษา ซึ่งจะช่วยวิเคราะห์เนื้อหาในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม รวมไปถึงอุดมการณ์เบื้องหลังการผลิตละครแนวนี้ด้วย (Rossman, 2003)

นอกจากนี้การศึกษาละครแนวการแพทย์ในเชิงมานุษยวิทยาสื่อมวลชนก็เป็นอีกแง่มุมหนึ่งที่น่าสนใจ นักวิจัยหลายคนศึกษาละครแนวดังกล่าวด้วยทฤษฎีมานุษยวิทยาสื่อมวลชนเพื่อพิจารณาประสบการณ์ของผู้รับสารที่รับชมละครแนวการแพทย์ การรับสารเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความป่วยไข้ รวมทั้งผลกระทบของเรื่องราวระหว่างแพทย์กับผู้ป่วยในละครแนวการแพทย์ที่มีต่อความสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบระหว่างแพทย์และผู้ป่วยในชีวิตจริง (Rocchi, 2019) ขณะที่นักวิจัยด้านภาษาอาจพิจารณาละครแนวการแพทย์ในมิติการสื่อสารศัพท์เฉพาะกลุ่ม เช่น การถ่ายทอดศัพท์ทางการแพทย์ไปสู่ผู้ชม หรืออาจพิจารณาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมผ่านการพากย์หรือคำบรรยาย เมื่อละครแนวนี้เดินทางออกไปเผยแพร่ในต่างประเทศ (Rocchi, 2019) นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว กระบวนทัศน์ล่าสุด

ที่ปรากฏในการศึกษาละครแนวการแพทย์ คือ การศึกษาผ่านกระบวนการทัศน์ “ระบบนิเวศของเรื่องเล่า” (Narrative Ecosystem) กล่าวคือ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการผลิตละครแนวการแพทย์ บริบทที่แวดล้อม กับการรับชมของผู้รับสารและปฏิกิริยาตอบกลับของผู้รับสารที่มีต่อละครที่ได้รับชม เพื่อสำรวจตรวจสอบองค์ประกอบในละครแนวการแพทย์ที่ทำให้ละครแนวนี้นประสบความสำเร็จ ซึ่งการศึกษาแนวนี้อาจต้องก้าวเข้าไปในพื้นที่สื่อออนไลน์เพื่อรับทราบถึงปฏิกิริยาของผู้ชมด้วย (Rocchi, 2019)

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า ละครแนวการแพทย์และการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับละครแนวนี้นั้นในโลกวิชาการตะวันตกสามารถศึกษาได้ทั้งในแง่องค์ประกอบที่ทำให้เป็นประเภทหนึ่งของละคร การศึกษาในแง่ความหมายและการสื่อความหมาย การศึกษาในมิติเพศภาวะและเพศวิถี การศึกษาด้วยกระบวนการทัศน์วัฒนธรรมศึกษา รวมไปถึงการศึกษาในเชิงมานุษยวิทยาสื่อมวลชน อย่างไรก็ดี ด้วยเหตุที่ลักษณะการเล่าเรื่องในละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักจุดใจนายฉุกเฉิน* มีการผสมผสานระหว่าง “ความเป็นจริง” และ “ความมหัศจรรย์” ตามลักษณะการเล่าเรื่องในวรรณกรรมแนวสัจนิยมมหัศจรรย์ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในที่นี้จะกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับสัจนิยมมหัศจรรย์ด้วย

สัจนิยมมหัศจรรย์เป็นแนวการเขียนวรรณกรรมที่หลายคนเข้าใจว่า มีต้นกำเนิดจากภูมิภาคละตินอเมริกา แต่ในความเป็นจริงแล้ว ศิลปะแนวนี้นั้นมีต้นกำเนิดจากจิตรกรรมในยุโรป ก่อนที่นักเขียนจากละตินอเมริกาจะนำมาประยุกต์ใช้กับวรรณกรรม (ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช, 2548) และมักถูกเข้าใจในฐานะเป็นกลวิธีการเขียนวรรณกรรมการเมือง (ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช, 2556) ซึ่งที่จริงแล้วไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้นเสมอไป

วรรณกรรมแนวสังคมนิยมหัตถกรรมผสมผสานระหว่าง “ความเป็นจริง” และ “ความมหัศจรรย์” โดยไม่ได้ถอนกรอบของการนำเสนอเรื่องและการใช้ฉากตามแบบสังคมนิยม กล่าวคือ ฉากในวรรณกรรมสังคมนิยมหัตถกรรมมักจะเป็นโลกที่รู้จักมักคุ้นเป็นอย่างดี แต่อาจจะมีเหตุการณ์แปลกประหลาดหรือคาดไม่ถึงเกิดขึ้น อันทำให้ต้องทวนกลับมาคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่า “ความเป็นจริง” หรือ “ความมหัศจรรย์” ยังมีประเด็นทางสังคมซ่อนเร้นอยู่ภายในนั้นด้วย (สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 2554) งานวิชาการที่ศึกษาวรรณกรรมแนวสังคมนิยมหัตถกรรมของไทยเริ่มแพร่หลายตั้งแต่ พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา เนื่องจากนักเขียนไทยสร้างสรรค์วรรณกรรมแนวนี้นี้เพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกัน แนวการวิเคราะห์ก็มีย่างหลากหลาย ทั้งการวิเคราะห์เชิงพัฒนาการ การวิเคราะห์เชิงสังคม การวิเคราะห์เฉพาะเรื่อง และการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (อัษฎาวุธ ไขววรรณ, 2564) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคุณค่าของวรรณกรรมแนวสังคมนิยมหัตถกรรมในแง่การวิพากษ์สังคม การเมือง และวาทกรรมกระแสหลักของสังคม พร้อมทั้งสามารถนำเสนออัตลักษณ์พื้นถิ่นไทยในบริบทสังคมที่มีความหลากหลายด้วย (รัตนาวดี ปาแพง, 2556)

ด้วยเหตุที่สังนิยมมหัศจรรย์มีต้นกำเนิดจากศิลปะและสามารถประยุกต์เป็นแนวการเขียนวรรณกรรมได้ สังนิยมมหัศจรรย์ก็น่าที่จะสามารถประยุกต์เป็นลักษณะการเล่าเรื่องหรือนำเสนอเรื่องราวในสื่ออื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์หรือละครได้ด้วยเช่นกัน ดังที่วรรณกรรมประเภทสังนิยมมหัศจรรย์เคยได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์ เช่นเรื่อง *Like Water for Chocolate* (1992) หรือเรื่อง *Being John Malkovich* (1999) แต่ไม่ได้รับความนิยมนักจึงไม่จัดว่าเป็นตระกูลภาพยนตร์ (Genre) (เชมพัทธ์ พชรวิชญ์, 2560) ส่วนงานวิจัยที่ศึกษาประยุกต์ใช้สังนิยมในการศึกษาภาพยนตร์ คือ บทความเรื่อง “สังนิยมมหัศจรรย์กับการนำเสนอภาพความรักของเกย์ในภาพยนตร์ไทยเรื่อง *คืนนั้น*” ของ ธงชัย แซ่เจ๋อ (2558) ข้อค้นพบของบทความนี้ คือ การนำเสนอเรื่องแบบสังนิยมมหัศจรรย์ในภาพยนตร์ไทยเรื่อง *คืนนั้น* สัมพันธ์กับสาระสำคัญที่มุ่งนำเสนอภาพความรักของตัวละครเกย์ที่สัมพันธ์กับผลประโยชน์ สัมพันธ์กับคนธรรมจริยธรรม

และสัมพันธ์กับอำนาจรัฐ

ผู้วิจัยเห็นว่า ละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายลูกเงิน* มีลักษณะการนำเสนอเรื่องแบบ สัจนิยมมหัศจรรย์ เพราะผสมผสาน “ความเป็นจริง” และ “ความมหัศจรรย์” อยู่ด้วยกันภายในกรอบการ นำเสนอเรื่องและฉากแบบสัจนิยม จึงประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น เพื่อศึกษาละคร แนวการแพทย์เรื่องนี้ ดังจะได้อภิปรายต่อไปข้างหน้า

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและทฤษฎี
2. วิเคราะห์ภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉินในละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายลูกเงิน* โดยใช้ แนวคิดสัจนิยมมหัศจรรย์
3. สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผล และนำเสนอ

ผลการวิจัย

ละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายลูกเงิน* มีองค์ประกอบของความมหัศจรรย์โดยนำเสนอ ผ่านตัวละครเอกหญิง ชื่อ ทานตะวัน ผู้ที่ได้รับพลังวิเศษในการเรียกคนรักให้มาหาผ่านตัวกลางใดก็ได้ เธอ ได้รับพลังวิเศษเมื่อพยายามจะกระทำอัศวินบาตรกรรมตามรอยบิดามารดา แต่การณ์กลับกลายเป็นว่าเธอ ตกเข้าไปในกระท่อมที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล เมื่อทานตะวันเรียกชื่อเป้งเพื่อขอความช่วยเหลือ ดาวหางสีชมพู ก็พาให้เป้งทะลุกำแพงมาหาทานตะวันได้ทันที (นาดาว บางกอก, 2562) ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 การใช้พลังวิเศษครั้งแรกของทานตะวัน

ภาพข้างต้นเป็นเหตุการณ์ในตอนที่ 1 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ของทานตะวันและเป้งในช่วง ที่เป็นวัยรุ่น พลังสีชมพูที่ออกจากปากของทานตะวันสามารถพาให้เป้งมาหาเธอได้ (นาดาว บางกอก, 2562) ลักษณะดังกล่าวเป็นความมหัศจรรย์ที่นำเสนอในละครและมีบทบาทสำคัญต่อเรื่อง เมื่อพิจารณา พลังวิเศษของทานตะวันตามแนวคิดสัจนิยมมหัศจรรย์แล้ว พบว่า พลังวิเศษสัมพันธ์กับการนำเสนอ ภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉิน โดยเฉพาะประเด็นความสมดุลระหว่างการงานและชีวิตส่วนตัว (work-life balance) แนวคิดดังกล่าวเกิดขึ้นเพื่อลดผลกระทบจากการทำงานหนักเกินไป ช่วยให้มีความสุขกับชีวิต มากขึ้น สุขภาพกายและสุขภาพจิตดีขึ้น และคุณภาพของปฏิสัมพันธ์ต่อคนรอบข้างก็มีมากขึ้นด้วย (ชาวิท ตันวีระชัยสกุล, 2564) อย่างไรก็ตาม ความมหัศจรรย์ของพลังวิเศษในละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนาย ลูกเงิน* เผยให้เห็นภาพแทนชีวิตแพทย์ฉุกเฉิน 2 ลักษณะ ได้แก่ ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและ หน้าที่การงานของแพทย์ฉุกเฉิน และการพัฒนาความสัมพันธ์ของแพทย์ฉุกเฉิน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์ฉุกเฉิน

ความสมดุล (Dis-equilibrium) หมายถึง สถานะที่สิ่งต่าง ๆ ไม่คงที่ ไม่มั่นคง หรือไม่ปึกติ

และอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้ในทันทีทันใด (Collins, 2024) ในละครแนวการแพทย์เรื่อง รักอุจาดใจ นายอุกฉิน ใช้สัจนิยมหัตถศรัยเพื่อนำเสนอภาพความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์อุกฉิน โดยนำเสนอผ่านความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครทานตะวันกับหมอเป้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 2 หมอเป้งโผล่มาเพราะพลังพิเศษของทานตะวันทั้งที่ยังออกตรวจคนไข้

ภาพแรกเป็นภาพจากละครตอนที่ 1 เป็นฉากที่ทานตะวันใช้พลังเรียกหมอเป้งมาเพื่อทานอาหารเนื่องในวาระครบรอบ 15 ปีความสัมพันธ์ของทั้งสองตามที่ทานตะวันวางแผนและจัดเตรียมไว้ แต่เนื่องจากหมอเป้งยังรักษาอาการของผู้ป่วยในแผนกฉุกเฉินอยู่ จึงทำให้เขาโผล่มาทั้งที่ยังใส่ชุดออกตรวจที่เป็นนคราบลีดและในมือก็ยังถือคลิปบอร์ดบันทึกอาการคนไข้ หมอเป้งต่อว่าทานตะวันว่า “เรายังรักษาคนไข้ไม่เสร็จเลย แกใช้พลังทำไม อย่าใช้พลังสุ่มสี่สุ่มห้าได้ไหม” ทำให้ทานตะวันเสียใจและตอบกลับว่า “แกรู้ไหมว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงของแกแทบจะเป็นหมอไปหมดแล้วนะ ปกติหมอฉุกเฉินเข้าเวรแปดชั่วโมง แกก็เพิ่มเป็นสิบสองชั่วโมง เดือนหนึ่งหยุดได้สิบวันแต่แกขอหยุดแค่วันอาทิตย์วันเดียว ทั้งหมดที่แกทำเพราะว่าแกอยากจะทำให้เก่งขึ้น อยากจะทำให้ดีกว่าเดิม ลึก ๆ แล้วเราเสียใจนะที่เราไม่ค่อยได้เจอกันเลย เราอยากใช้ชีวิตกับแกบ้าง แต่ที่เสียใจคือวันนี้แกลืม มันจะมีสักเวลาไหมที่แกอยากจะทำอยู่กับเรา นี่มันไม่ใช่ครั้งแรก ลืมบ่อยขนาดนี้มันไม่ใช่ลืมมันแค่แล้ว แต่แกลืมไปด้วยซ้ำว่ายังมีเราอยู่” (นาตยา บางกอก, 2562) เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นการนำเสนอภาพความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์อุกฉิน เนื่องจากหมอเป้งไม่สามารถจัดวางสมดุลระหว่างการทำงานเป็นแพทย์ฉุกเฉินกับการใช้ชีวิตส่วนตัวร่วมกับทานตะวันซึ่งเป็นคนรักได้ ทั้งยังเป็นการเปิดเรื่องให้เห็นปมปัญหาในความสัมพันธ์ระหว่างทานตะวันและหมอเป้งเพื่อนำไปสู่เรื่องราวในตอนต่อ ๆ ไปด้วย

การนำเสนอภาพความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์อุกฉินในละครเรื่องนี้ปรากฏอีกครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 3 หมอเป้งถูกตามตัวกลับโรงพยาบาลขณะรับประทานอาหารเย็นกับทานตะวัน

ตัวอย่างข้างต้นเป็นภาพจากละครตอนที่ 3 ตัวอย่างดังกล่าวนำเสนอความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์อุกฉินผ่านเหตุการณ์ที่ทานตะวันใช้พลังพิเศษเรียกให้หมอเป้งมาร่วมรับประทานอาหารเย็นเนื่องในวันลอยกระทง เพื่อกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นขึ้น แม้ทั้งสองจะ

พยายามหาเวลาอยู่ด้วยกัน แต่ก็ยังมีบะหมี่ พนักงานขับรถฉุกเฉินตามตัวหมอเป้งไปทำหน้าที่แพทย์ฉุกเฉินเนื่องจากมีแพทย์หนึ่งเวร ทำให้หมอเป้งเลือกจะทิ้งงานตระเวนไว้ที่ร้านอาหาร ดังบทสนทนาที่ว่า “แกกินไปก่อนเลย ไม่ต้องห่วง เราจะรีบกลับมาให้ทันลอยกระทง” อย่างไรก็ตาม ทานตะวันตอบกลับว่า “เป้ง นี่มันเวลาออกเวรของแกนะ แล้วทั้งโรงพยาบาลไม่ได้มีแกเป็นหมอคนเดียว นี่เป็นเวลาพักผ่อนของแก แกควรพักผ่อนบ้าง” (นาดาว บางกอก, 2562) เหตุการณ์ดังกล่าวนำเสนอภาพแทนความอดทนระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การทำงานของแพทย์ฉุกเฉิน และการที่หมอเป้งตัดสินใจไปโรงพยาบาลกับรถฉุกเฉินทั้งที่ยังสวมชุดสำหรับไปลอยกระทงอยู่ก็แสดงให้เห็นจุดยืนในการเลือกของหมอเป้งว่าเลือกหน้าที่การทำงานมากกว่าชีวิตส่วนตัว

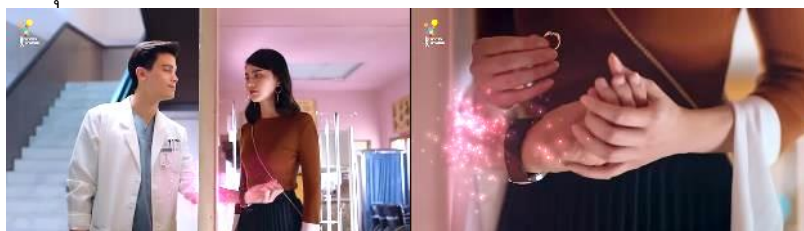
เหตุการณ์ที่ตอกย้ำการนำเสนอภาพความอดทนระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การทำงานของแพทย์ฉุกเฉินคือเหตุการณ์ต่อไปนี้

ภาพที่ 4 หมอเป้งตัดสินใจช่วยคนอื่นก่อนและทิ้งงานตระเวนไว้

เหตุการณ์ข้างต้นมาจากละครตอนที่ 6 เมื่อทานตะวันพยายามเข้าช่วยเหลือคนที่กำลังกระโดดสะพานลอยแต่กลับประสบอุบัติเหตุไปด้วย ทำให้มีผู้บาดเจ็บสามคน หมอเป้งวิเคราะห์สถานการณ์แล้วตัดสินใจช่วยคนที่กระโดดสะพานลอยก่อนเนื่องจากเลือดไหลไม่หยุดอาการหนักกว่า ดังบทสนทนาที่ว่า “เราต้องไปดูเล็ก ถ้าปล่อยไว้อย่างนี้ไม่รอดแน่ อาการแยกรอได้อยู่” ก่อนจะปล่อยให้ทานตะวันนอนอยู่ตรงจุดที่เกิดเหตุ ทานตะวันจึงใช้พลังวิเศษเรียกให้ฉลามมาช่วยแทน (นาดาว บางกอก, 2562) จะเห็นได้ว่า แม้จะเกิดเหตุฉุกเฉินกับคนที่อยู่ในความสัมพันธ์ในชีวิตส่วนตัวของหมอเป้ง แต่หมอเป้งกลับเลือกทำหน้าที่แพทย์ฉุกเฉินด้วยการช่วยเหลือคนที่อาการหนักมากกว่าก่อนและละเลยคนในความสัมพันธ์ที่ก็ต้องการความช่วยเหลือเช่นกัน

ภาพความอดทนระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การทำงานของแพทย์ฉุกเฉินที่นำเสนออยู่ในละครเรื่องนี้นำไปสู่จุดสิ้นสุดความสัมพันธ์ระหว่างทานตะวันกับหมอเป้งด้วย ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 5 จุดสิ้นสุดของความสัมพันธ์และพลังวิเศษของทานตะวันที่มีต่อหมอเป้ง

จากภาพละครตอนที่ 16 ซึ่งเป็นตอนอวสานจะเห็นว่า พลังวิเศษของทานตะวันไม่สามารถทำให้หมอเป้งทะลุผ่านสิ่งกีดขวางมาได้อีกต่อไป มีเพียงแขนข้างหนึ่งที่ผ่านกำแพงเข้ามาเท่านั้น หมอเป้งกล่าวกับทานตะวันว่า “เรากับแกไม่ต้องมาฝืนกันแล้วนะ ถ้ามันใช่มันใช่ไปนานแล้ว” ขณะที่ทานตะวันก็

ตัดสินใจบอกเลิกเป้งและคืนแหวนให้ในที่สุดพร้อมกับกล่าวว่า “เราคืนให้นะ แล้ววันหนึ่งแกจะเจอคนที่เข้ากับแกมากกว่าเรา” แล้วหลังจากนั้นเป้งก็ไม่สามารถทะลุมาหาทานตะวันได้อีกเลย (นาตาว บางกอก, 2562) จะเห็นได้ว่า การที่ละครเรื่องนี้นำเสนอว่าพลังวิเศษของทานตะวันที่มีต่อหมอเป้งเดินทางมาถึงจุดสิ้นสุดพร้อม ๆ กับที่ทานตะวันตัดสินใจยุติความสัมพันธ์กับหมอเป้งทั้งที่คบกันมา 15 ปีเป็นผลมาจากความอสมดุระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์ฉุกเฉินที่ละครนำเสนอมาตั้งแต่ต้น

2. การพัฒนาความสัมพันธ์ของแพทย์ฉุกเฉิน

ในขณะที่ละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายฉุกเฉิน* ใช้สำนวนมหัศจรรย์เพื่อนำเสนอภาพความอสมดุระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์ฉุกเฉินผ่านเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างทานตะวันกับหมอเป้งดังที่กล่าวมาแล้ว ละครเรื่องนี้ก็ยังใช้สำนวนมหัศจรรย์เพื่อนำเสนอภาพการพัฒนาความสัมพันธ์ของแพทย์ฉุกเฉินดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 6 พลังวิเศษของทานตะวันกับจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ที่มีต่อฉลาม

ภาพข้างต้นเป็นเหตุการณ์ในตอนที่ 1 เช่นกัน จากภาพแสดงให้เห็นตัวละครฉลามซึ่งเป็นนักศึกษาแพทย์ปีสุดท้ายที่ฝึกงานในโรงพยาบาลเดียวกับหมอเป้ง ฉลามสามารถทะลุประตูห้องน้ำแล้วมาโผล่ที่ทานตะวันอยู่ได้ แทนที่จะเป็นหมอเป้งคนเดียว ฉลามตกใจและพูดขึ้นว่า “เมื่อกี้ผมอาบน้ำอยู่ที่หอ แล้วผมมาโผล่อยู่ที่นี่ได้อย่างไร” (นาตาว บางกอก, 2562) ลักษณะดังกล่าวเป็นความมหัศจรรย์ที่นำเสนออยู่ในละครและมีบทบาทสำคัญในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครทานตะวันกับฉลาม แม้ว่าทานตะวันจะไม่ได้ตั้งใจก็ตาม

อย่างไรก็ดี ขณะที่ละครเรื่องนี้นำเสนอภาพความอสมดุระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์ฉุกเฉินผ่านตัวละครหมอเป้งและเรื่องราวความสัมพันธ์ที่หมอเป้งมีร่วมกับทานตะวันดังที่กล่าวไปแล้ว ละครก็ได้นำเสนอว่าพลังวิเศษของทานตะวันส่งผลต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครทานตะวันกับฉลาม ดังตัวอย่างจากภาพต่อไปนี้

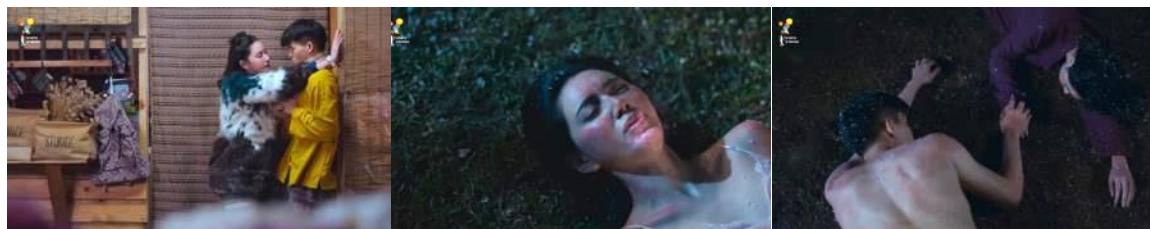

ภาพที่ 7 การสานสัมพันธ์ระหว่างทานตะวันกับฉลาม

ในละครตอนที่ 3 ซึ่งนำเสนอภาพความอสมดุระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์ฉุกเฉินดังที่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ พลังวิเศษของทานตะวันก็เรียกตัวฉลามมาด้วยแต่ฉลามไม่กล้าออกมาให้ทั้งสองเห็น จนกระทั่งทานตะวันพบว่า ฉลามหลบอยู่ใต้โต๊ะ เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ทานตะวันได้ปรับ

ทุกซ์กับฉลามจนฉลามต้องปลอบว่า “พี่ไม่ต้องกลืนน้ำตาแล้ว พี่อย่าร้อง พี่ก็ร้องออกมาได้เลย เวลาคนเสียใจ เป็นใครใครก็ร้องทั้งนั้น” และนำไปสู่ความเข้าใจกันของตัวละครทั้งสอง (นาตว บางกอก, 2562) จะเห็นได้ว่า พลังพิเศษของทานตะวันส่งผลต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างทานตะวันกับฉลามด้วย

การพัฒนาความสัมพันธ์ของแพทย์ฉลามได้รับการต่อยอดผ่านการนำเสนอเรื่องราวระหว่างทานตะวันและฉลาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 8 การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างทานตะวันกับฉลาม

จากภาพละครตอนที่ 10 เป็นฉากที่ทานตะวันอยู่ที่เชียงใหม่และเปลือยใช้พลังพิเศษโดยไม่ได้ตั้งใจ พลังนั้นทำให้ฉลามสามารถทะลุไปหาทานตะวันและเป็นโอกาสที่ตัวละครทั้งสองพัฒนาความสัมพันธ์กันได้ ทั้งสองได้ไปเที่ยวที่ต่าง ๆ ด้วยกัน อย่างไรก็ดี ในเหตุการณ์ที่พาทานตะวันไปทิ้งไว้บนยอดดอยที่ขณะที่ทานตะวันกำลังหลับ อุณหภูมิหนาวเย็นทำให้ร่างกายของทานตะวันไม่สามารถต้านทานได้ จึงใช้พลังร้องขอความช่วยเหลือจากฉลาม เป็นเหตุให้ฉลามทะลุไปหาทานตะวัน และช่วยเหลือในเบื้องต้นก่อนที่แพทย์ฉลามจะมาถึง (นาตว บางกอก, 2562) จะเห็นได้ว่า เหตุการณ์วิกฤตดังกล่าว ทำให้ทานตะวันใช้พลังพิเศษ และเปิดโอกาสให้ความสัมพันธ์ระหว่างทานตะวันกับฉลามได้พัฒนาไปอีกขั้นหนึ่ง

การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างทานตะวันและฉลามในละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักฉุดใจนายฉลาม* ดำเนินไปถึงตอนอวสาน ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 9 การตัดสินใจเลือกของทานตะวัน

จากภาพละครตอนที่ 16 ซึ่งเป็นตอนอวสานจะเห็นว่า ในการใช้พลังของทานตะวันเพื่อตัดสินใจเลือกว่าจะรักษาความสัมพันธ์กับใครระหว่างหมอเป้งและฉลาม ทานตะวันเลือกฉลาม เป็นเหตุให้ฉลามสามารถเปิดประตูมาหาทานตะวันได้ บทสนทนาระหว่างทานตะวันและฉลาม มีว่า

“ผมใช้คนเดียวกับพี่ที่เลือกไว้ในใจหรือเปล่า”

“อืม คนเดียวกัน”

(นาตว บางกอก, 2562)

บทสนทนาข้างต้นเป็นการต่อยอดว่า พลังพิเศษของทานตะวันสัมพันธ์กับการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครทานตะวันและฉลาม ฉากจบที่ทั้งสองไปทานอาหารเย็นด้วยกันเป็นเครื่องยืนยันการเลือกของ

ทานตะวัน ขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ทานตะวันคาดหวังจากคนที่อยู่ในความสัมพันธ์ด้วย นั่นคือ การได้ใช้เวลาในชีวิตร่วมกัน ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ฉลาดทำได้แต่หมอบ่งทำไม่ได้

สรุปและอภิปรายผล

ละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายลูกเหิ* มีองค์ประกอบของความมหัศจรรย์โดยนำเสนอผ่านตัวละครเอกหญิง ชื่อ ทานตะวัน เมื่อพิจารณาพลังวิเศษของทานตะวันตามแนวคิดสัจนิยมมหัศจรรย์แล้ว พบว่า องค์ประกอบด้านความมหัศจรรย์ที่นำเสนออยู่ในละครแนวการแพทย์เรื่องดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการนำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ลูกเหิ สามารถจำแนกประเด็นได้เป็น 2 ประเด็น

ประเด็นหนึ่ง ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของแพทย์ลูกเหิ สัจนิยมมหัศจรรย์ในละครเรื่องนี้นำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ลูกเหิว่า แพทย์ลูกเหิที่ไม่สามารถจัดสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานได้จะส่งผลต่อความสัมพันธ์ที่มีต่อบุคคลอื่นในชีวิตจนทำให้ต้องยุติความสัมพันธ์ลงแม้ว่าจะอยู่ในความสัมพันธ์กันมานานถึง 15 ปีก็ตาม อีกประเด็นหนึ่ง การพัฒนาความสัมพันธ์ของแพทย์ลูกเหิ สัจนิยมมหัศจรรย์ในละครเรื่องนี้นำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ลูกเหิว่า แพทย์ลูกเหิที่สามารถแบ่งเวลาให้กับหน้าที่การงานและชีวิตส่วนตัวได้จะประสบความสำเร็จในเรื่องความสัมพันธ์ที่มีกับตัวละครอื่น กล่าวได้ว่า พลังวิเศษของทานตะวันและเรื่องราวความสัมพันธ์ที่ปรากฏในเรื่องเผยให้เห็นประเด็นเปราะบางของชีวิตแพทย์ลูกเหิที่นำเสนออยู่ในละคร นั่นคือเรื่องการจัดการกับความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงาน

ในแง่หนึ่ง หากสัจนิยมมหัศจรรย์ทำให้ต้องหวนกลับมาคิดถึงสิ่งที่เรียกว่า “ความเป็นจริง” หรือ “ความมหัศจรรย์” (สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 2554) ความมหัศจรรย์ในละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายลูกเหิ* ก็ชวนให้ขบคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครทั้งที่เป็นคนธรรมดาและที่เป็นแพทย์ลูกเหิในโรงพยาบาลว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงเช่นเดียวกับที่มนุษย์ทั่วไปมี ขณะที่ภาพแทนชีวิตของแพทย์ลูกเหิที่นำเสนออยู่ในละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายลูกเหิ* ก็มีลักษณะหลากหลายสอดคล้องกับความเปราะบาง กล่าวได้ว่า สัจนิยมมหัศจรรย์มีความสำคัญต่อการนำเสนอภาพแทนชีวิตแพทย์ลูกเหิในฐานะที่เป็นมนุษย์

ในอีกแง่หนึ่ง ละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายลูกเหิ* ยังชวนให้ขบคิดถึงเรื่องความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของชีวิตแพทย์ลูกเหิ แม้ว่าละครจะนำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครที่อยู่ภายในเรื่อง แต่ประเด็นเรื่องความสมดุลของชีวิตแพทย์นั้นเป็นประเด็นปัญหาที่สะสมมานานของวงการแพทย์ไทย เพราะเมื่อแพทย์มีภาระงานหนักมากเกินไปก็จะส่งผลให้คุณภาพชีวิตย่ำแย่ลงจนนำไปสู่การที่แพทย์ตัดสินใจลาออก แม้ประเด็นนี้จะไม่ได้เกิดกับแพทย์ทุกคนหรือไม่ได้เกิดในโรงพยาบาลทุกแห่ง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าปรากฏการณ์เหล่านี้มีอยู่จริงและเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างที่ควรจะเป็น (สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, 2566)

โดยนัยนี้ สัจนิยมมหัศจรรย์ในละครแนวการแพทย์เรื่อง *รักสุดใจนายลูกเหิ* จึงทำหน้าที่ชี้ชวนให้เห็นถึงปัญหาในวงการแพทย์อีกทางหนึ่งด้วยนับว่าเป็นการเปิดมุมมองในการทำความเข้าใจละครแนวการแพทย์และเปิดประเด็นปัญหาในวงการแพทย์สู่สาธารณะที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาละครแนวการแพทย์เรื่องอื่น ๆ เพิ่มเติม เนื่องจากเป็นตัวบทที่ยังมีผู้ศึกษาน้อย

เอกสารอ้างอิง

- เชมพัทธ์ พชรวิชัย. (2560). ภาพยนตร์สัจนิยมเสมือนเรื่อง “แม่ทัพที่หายไป”. วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล., 24(1), 111-120.
- ชาวิท ต้นวีระชัยสกุล. (2564). Work-life balance ปรับสมดุลชีวิตทำงาน. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://chulalongkornhospital.go.th>
- ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช. (2548). อ่าน (ไม่) เอาเรื่อง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- _____. (2556). การแปรอุปมาให้เป็นความมหัศจรรย์และการแปรความมหัศจรรย์ให้เป็นอุปมา: กรณีศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมสัจนิยมมหัศจรรย์ไทยและละตินอเมริกัน. รัฐศาสตร์สาร, 34(2), 1-30.
- ดนัย อังควณวิทย์. (2563). จากบทบาทจริงหมอดูเงินสู่ซีรีส์ รักจุดใจนายหมอดูเงิน. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.rama.mahidol.ac.th/atrama/issue035/education-talk>
- ดาวิกา โฮร์เน่. (2564). กระบวนการสร้างสรรค์และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของละครโทรทัศน์เรื่อง My Ambulance รักจุดใจนายหมอดูเงิน. วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์, 25(2), 101-109.
- ธงชัย แซ่เจี๋ย. (2558). สัจนิยมมหัศจรรย์กับการนำเสนอภาพความรักของเกย์ในภาพยนตร์ไทยเรื่อง คีน นั่น. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 10 ประจำปี 2558 เรื่อง ผลงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพฯ.
- ธงชัย แซ่เจี๋ย. (2566ก). เสียงจากศพ: อาชญากรรมกับการดัดแปลงใน พงศนิทัศน์ที่ตาย. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ เวทีวิจัยมนุษยศาสตร์ไทย ครั้งที่ 15 มนุษยศาสตร์สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน: ถกเถียงเพื่ออยู่ร่วม. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ.
- ธงชัย แซ่เจี๋ย (2566ข). “เสียชีวิตเวลาสี่ทุ่มห้าสิบห้านาที”: อาชญากรรมกับการดัดแปลงใน ทริอาช. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 34 และนานาชาติ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปี 2566 การวิจัยและนวัตกรรมสู่สังคมมุ่งสู่เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน. มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- นาดาว บางกอก. (2562). รักจุดใจนายหมอดูเงิน My Ambulance. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2567 จาก https://www.youtube.com/watch?v=wWbAcdbMi-A&list=PLCUisYHYpxJM1zy-l9gkela2jTvC5e_tG
- รัตนาวดี ปาแปง. (2556). ลักษณะเด่นและคุณค่าของวรรณกรรมแนวสัจนิยมมหัศจรรย์ในบริบทสังคมไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. (2566). จริงหรือ! แนวคิด Work-life Balance ปม “แพทย์ลาออก”. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://tja.or.th/view/activities/radio-tja/1447953>
- สุรเดช โชติอุดมพันธ์. (2554). สัจนิยมมหัศจรรย์ในวรรณกรรมของกาเบรียล การ์เซีย มาร์เกซ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรัญญ์ หนองพล. (2562). ปิดฉาก ‘รักจุดใจนายหมอดูเงิน’ แม่เรตติ้งโทรทัศน์ไม่เปรี้ยง แต่โลกออนไลน์คึกคัก. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://thestandard.co/myambulance->

end/

- อึ้งภูวรุช ไชยวรรณ. (2564). สถานภาพการใช้แนวคิดสัญญนิยมมหัศจรรย์ (Magical Realism) ในงานวิชาการไทยรอบสองทศวรรษ (พ.ศ. 2543-2563). วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 21(2), 564-590.
- Baer, N. (1996). Cardiopulmonary resuscitation on television: Exaggerations and accusations. *New England Journal of Medicine*, 334(24), 1604-1605.
- Collins. (2024). Disequilibrium. Retrieved 25 February 2024, from https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/disequilibrium?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTAAAR0euox63MPaMuEATgz2gKIZL_UbUZ5PhqrsdQbo-X8ENh33FRx81uyw8e8_aem_Acnbo_c5PblQh4g3HMGL0MAUT8967L6L-h6nceyvyKFC0RweWZWBuK_5MwLJUGdgEqhLU5QcbQzhjrlBKzYSGF4b#:~:text=Disequilibrium%20is%20a%20state%20in,Copyright%20%C2%A9%20HarperCollins%20Publishers
- Grignaffini, G. & Pozzato, M. P. (2007). *Mondi seriali. Percorsi semiotici nella fiction*. Milano: Link Ricerca RTI.
- Jacobs, J. (2001). Hospital drama. In G. Creeber (Ed.), *The Television Genre Book* (pp. 24-26). London: Bloomsbury Publishing.
- Marketingoops. (2562). ถอดรหัสละคร “MY AMBULANCE รักฉุกเฉินนายฉุกเฉิน” ทำไมดั่งบนออนไลน์ในยุคคอนเทนต์ล้นจอ!. (2562). สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.marketingoops.com/media-ads/my-ambulance-romantic-fantasy-drama/>
- Philips, D. (2000). Medicated Soap: The Woman Doctor in Television Medical Drama. In B. Carson & M. Llewellyn-Jones (Eds.), *Frames and Fictions on Television: The politics of identity within drama*. Exeter: Intellect Books.
- Rocchi, M. (2019). History, Analysis and Anthropology of Medical Dramas: A Literature Review. *Cinergie – Il Cinema e le altre Arti*, 15(2019), 69-84.
- Rossmann, C. (2003). *Sabine Krajewski: Life Goes on. Sometimes It Doesn't. A Comparative Study of Medical Drama in the US, Great Britain and Germany*. Frankfurt: Lang.
- Turow, J. (2010). *Playing Doctor: Television, Storytelling, and Medical Power* (2nd ed.). Ann Arbor: University of Michigan Press.
- WHO. (2009). *Conceptual framework for the international classification for patient safety version 1.1*. Geneva: Technical Report.